
6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Er målet nået?

**Danske
A- Kasser**

6. SUPPLERENDE DAGPENGE

Hvad ville man opnå?

Dagpengekommissionen ønskede, at ledige i et nyt dagpengesystem fortsat skulle kunne supplere en lønindkomst fra arbejde på mindre end fuld tid med dagpenge. Men kun i en periode.

I det månedsbaserede dagpengesystem ønskede kommissionen, at perioden blev begrænset til 8 måneder.

Begrænsningen på 8 måneder skulle *modvirke*, at de ledige indrettede sig på at arbejde på deltid med supplerende dagpenge – og samtidig *medvirke* til at ledige, som f.eks. kun kunne få arbejde på deltid, gennem de supplerende dagpenge fik en trædesten ind på arbejdsmarkedet på fuld tid.

Danske A-kasser var kritiske over for kommissionens månedsmodel. Især fordi modellen ramte de ledige, der opbruger retten til supplerende dagpenge, meget hårdt.

I stedet for at miste retten til dagpenge i én uge ved arbejde efter at have opbrugt retten til supplerende dagpenge, ville man med kommissionens model miste retten til dagpenge i en hel måned, hvis man havde bare én times arbejde i måneden. Danske A-kasser var også kritiske, fordi de 8 måneder potentielt kunne opbruges meget hurtigt, selv om man kun havde få timers arbejde om måneden, evt. henover et månedsskifte.

Aftalepartierne bag aftalen om et tryggere dagpengesystem var også kritiske over for månedsmodellen – af de samme grunde som Danske A-kasser. De valgte derfor i en *tillægsaftale* til aftalen om et tryggere dagpengesystem at fastholde en ugebaseret begrænsning i retten til supplerende dagpenge, men i et månedsbaseret system.

Først efter reformens ikrafttræden valgte de at fastholde, at et medlem kun mister retten til dagpenge i den uge, hvor der er arbejde, efter at retten til supplerende dagpenge er opbrugt – og ikke mister retten til dagpenge helt i måneden.

Med dagpengereformen forblev retten til supplerende dagpenge begrænset til 30 uger inden for de seneste 104 uger. Dog med ret til at få udbetalt dagpenge "måneden ud" i den måned, hvor retten til supplerende dagpenge blev opbrugt.

Som noget nyt kunne retten til supplerende dagpenge forlænges med op til 12 uger. Og retten til *nye* 30 uger med supplerende dagpenge kunne genoptjenes *løbende* – og ikke først, når retten helt var opbrugt, dog på baggrund af 146 timers arbejde i måneden mod tidligere 130 timers arbejde. Man ville hermed give de ledige incitament til i endnu højere grad at tage arbejde på fuld tid i løbet af deres dagpengeperiode – for hele tiden at opnå nye eller forlængede rettigheder.

Er målet nået?

Regelforenkling var *ikke* målet med den supplerende dagpenge-model der kom med dagpengereformen. Og enkle er reglerne da heller ikke blevet.

Reglerne om supplerende dagpenge er svære for medlemmerne at forstå og for a-kasserne at administrere og digitalisere/automatisere.

Reglerne er komplekse, fordi uger nu er indlejret i et månedssystem – og derfor skal a-kasserne håndtere uger, der ikke går op i måneden eller ligger hen over flere måneder, de såkaldte "splituger", et eventuelt mer- og mindreforbrug efter hver månedskontrol, herunder ekstra ugeforbrug ved manglende medvirken i kontrollen, uger undtaget forbrug, løntimer der kan eller ikke kan lægges sammen til en forlængelse eller genoptjening, udbetaling "måneden ud", som konverteres til forlængelse fulgt af endnu en "måneden ud" og nye forlængelser i forlængelsen mv.

Med så komplekse regler, siger det sig selv, at systemet fremstår som ugennemskueligt.

Det er svært for medlemmerne at gennemskue, hvad der forbruger og hvor meget, hvad der forlænger, hvad der skal til for at genoptjene – og hvorfor de ikke længere har ret til supplerende dagpenge, når de lige har genoptjent den almindelige ret til dagpenge.

Hvis de ledige arbejder mere på fuld tid, er det *næppe* for at opnå nye eller forlængede rettigheder.

Hvad skal der til?

De supplerende dagpenge er blevet til i en anden tid. En tid med en dagpengeperiode, der var mindst dobbelt så lang som den er i dag – og med det halve genoptjeningskrav set i forhold til i dag. En tid med et ugesystem, hvor forbruget af de supplerende dagpenge fulgte det almindelige dagpengeforbrug. En tid uden digital joblog, hvor det var sværere at følge med i og op på, om de ledige søgte arbejde, herunder arbejde på fuld tid. En tid med forholdsvis få samtaler med de ledige – spredt over en lang periode – set i forhold til i dag. En tid hvor der var mindre fokus på at få de ledige til at tage *alt* arbejde, også arbejde på få timer og til en lav løn.

Måske er tiden kommet til, at man skal tage en diskussion om de supplerende dagpenge.

Man kan diskutere, om der stadig er tilstrækkeligt tungtvejende grunde til at have en begrænsning i retten til supplerende dagpenge.

Er der stadig det, må man sætte sig et mål om en *betydelig* forenkling og et mere overskueligt og administrerbart system.

Nedenstående forslag vil bidrage til at forenkle reglerne om supplerende dagpenge i systemet *betydeligt*. Og det vil bidrage til mere forståelige regler for medlemmerne.

Ny model for supplerende dagpenge, hvor:

a) Retten til supplerende dagpenge genoptjenes sammen med retten til dagpenge

Det særlige genoptjeningskrav for retten til supplerende dagpenge afskaffes. I stedet har et medlem ret til en ny periode med supplerende dagpenge, når medlemmet har genoptjent den almindelige ret til dagpenge.

b) Den fleksible forlængelse af retten til supplerende dagpenge afskaffes

Medmindre en kvantitativ effektanalyse viser, at målet med forlængelsen er nået, er der ingen reel grund til have forlængelsen i dagpengesystemet. I stedet skal den generelle ret til supplerende dagpenge forlænges for alle medlemmer.

c) Tidsbegrænsning i måneder

Retten til supplerende dagpenge fastsættes til 12 måneder for alle. Forbruget opgøres i måneder. Måneder, hvor et medlem melder sig ledigt fra eller starter i et fast arbejde på fuld tid, undtages tidsbegrænsningen for altid at give incitament til at tage arbejde på fuld tid. Herudover bevares gældende undtagelser – er et medlem f.eks. hjemsendt eller i arbejdsfordeling i hele eller dele af en måned, undtages denne måned fra tidsbegrænsningen.

Den gældende ugebelægning bevares for medlemmer, der opbruger retten til supplerende dagpenge.

Hermed mister et medlem kun retten til dagpenge for *den uge*, hvor der er arbejde, efter at retten til supplerende dagpenge er opbrugt – og *ikke for hele måneden*.

Helt som i dag.

For nærmere beskrivelse se forslag 6 i bilag 1 til evalueringen.

Se en samlet beskrivelse af den nye model på næste side.

SUPPLERENDE DAGPENGE

Med forslaget ser de supplerende dagpenge således ud:

- Et medlem har ret til supplerende dagpenge i 12 måneder i løbet af dagpengeperioden. Tidsbegrænsningen opgøres i hele måneder – og supplerende dagpenge udbetales for hele måneder.
- Måneder, hvor et medlem melder sig ledigt fra eller starter i et fast fuldtidsarbejde undtages tidsbegrænsningen.
- De gældende undtagelser fra tidsbegrænsningen bevares, dvs. måneder med f.eks. hjemsendelse, arbejdsfordeling mv.
- Retten til supplerende dagpenge kan ikke forlænges, da den fleksible forlængelse af retten til supplerende dagpenge afskaffes.
- Når retten til supplerende dagpenge er opbrugt kan medlemmet ikke få udbetalt dagpenge for uger med arbejde. Hermed bevares gældende ugebelægningsmodel for de medlemmer, der opbruger retten.
- Retten til supplerende dagpenge genoptjenes sammen med retten til dagpenge. Hermed er der ikke et særligt genoptjeningskrav for supplerende dagpenge. Hver gang et medlem genindplaceres i en ny dagpengeperiode, får medlemmet også ret til en ny periode med supplerende dagpenge.

